

Arrest

nr. 165 664 van 12 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MEUWISSEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp X, gelegen in het district Cadale van de provincie Middle Shabelle. U verklaart te behoren tot de clanfamilie Hawiye net zoals uw beide ouders. Uw vader zou als veehandelaar hebben gewerkt in Mogadishu en in 2008 zijn gestorven. U zou hem nooit echt gekend hebben.

U verklaart dat u in 2010 na het overlijden van uw moeder haar winkel in uw dorp zou hebben overgenomen. U verklaart (op het CGVS) op 16 maart 2015 of op 26 februari 2015 (op Dienst

Vreemdelingenzaken, DVZ) te zijn getrouwd met L.(...) M.(...) M.(...). Zij zou van Jowhar (provinciehoofdplaats Middle Shabelle) afkomstig zijn. U zou uw winkel de laatste dag geopend hebben op 29 maart 2015.

U verklaart dat Al-Shabaab op 28 of 29 maart 2015 's morgens met een microfoon in het dorp iedereen bijeen riep. U zou samen met andere jongens zijn meegenomen en naar de basis van Al-Shabaab zijn gebracht. U zou van 2 mannen te horen hebben gekregen dat u zou worden opgeleid om een zelfmoordaanslag te plegen. U zou gevraagd hebben om deel uit te maken van de strijders, maar dat u geen zelfmoordaanslag wou plegen. U zou 4 dagen in de basis hebben gezeten en een training hebben gezien en preken hebben gekregen.

Op 4 april 2015 zouden ouders van andere jongens die door Al-Shabaab gevangen waren genomen een aanval hebben gepleegd op de basis en jullie hebben bevrijd. Op die manier zou u ontsnapt zijn en naar uw huis zijn gegaan. Uw oma zou u gezegd hebben dat u het dorp moest verlaten. U zou te voet uit het dorp zijn vertrokken en naar Hagarey dorp zijn gegaan. In dat dorp zou een auto gepasseerd zijn waarmee u kon rijden naar Beled Weyne (Hiraan provincie). U verklaart dat u de chauffeur kende en dat hij u vertelde dat er in uw dorp vanalles aan de hand was en dat Al-Shabaab naar u op zoek was.

U zou vervolgens naar Ethiopië zijn gereisd waar u op 18 april 2015 zou zijn aangekomen. Op 23 mei 2015 zou u vertrokken zijn uit Ethiopië met een vliegtuig naar een Europees land. Een oom langs vaderskant die in de Verenigde Staten woont, zou uw reis geregeld en betaald hebben.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legt u geen enkel document neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (gehoorverslag CGVS, p. 2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd echter vastgesteld dat er **geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit**. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld.

Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Masajid Ali Guduud, gelegen in Cadale district in de provincie Middle Shabelle. Uw **verklaringen over uw directe leefomgeving zijn niet alleen zeer beknopt, maar ook onvolledig, niet doorleefd en tegenstrijdig met objectieve informatie over uw regio**. Er kan echter verwacht worden dat u op zeer elementaire vragen die van groot belang zijn in Somalië, een (correct) antwoord kunt formuleren.

Eerst en vooral hebt u geenszins aannemelijk gemaakt dat u als 22-jarige in uw hele leven nooit uw eigen dorp zou hebben verlaten. De reden die u hiervoor geeft, is dat u nooit een reden had om buiten uw dorp te gaan. Niet alleen naar de districtshoofdplaats zou u nooit zijn gegaan, zelfs in omliggende dorpen zou u nooit geweest zijn. Uw verklaringen over de reden hiervoor zijn niet aannemelijk. Wanneer u wordt gevraagd naar de grootte van Masajid Ali Guduud, blijft u wederom zeer vaag. U verklaart simpelweg dat het 'niet zo groot is'. Wanneer u gevraagd wordt om dit te verduidelijken, verklaart u dat het een dorp is. U kunt geen idee geven over het aantal inwoners of families. Pas wanneer u wordt gevraagd of het er al dan niet 30, 100, 500 of 1000 zijn, verklaart u dat het er net geen 100 zijn. Ook wanneer u gevraagd wordt om te vertellen over het dorp zelf en alles wat je daar kunt vinden, houdt u het bij een simpele opsomming van zaken (gehoorverslag CGVS, p. 8). Pas even later, breidt u uw verklaringen uit. Uw verklaringen hieromtrent zijn wederom niet doorleefd of gedetailleerd. Het feit dat uw verklaringen zich beperken tot het dorp Masajid Ali Guduud zelf, maar u geen zicht hebt op de directe omgeving van het dorp, wijst erop dat u een (slecht) ingestudeerd verhaal brengt. Wanneer u immers gevraagd wordt naar de opeenvolgende dorpen die je tegenkomt wanneer je het dorp verlaat richting Cadale, vermeldt u aanvankelijk enkel Burdo Are (of ook Bur Dacaar) en Geelgub. Burdo Are ligt echter geenszins op de weg naar Cadale, maar is een dorp dat ver naast de weg ligt en waarlangs mensen uit Masajid Ali Guduud geenszins passeren, gelet op het feit dat het in een andere richting ligt (zie kaart toegevoegd aan administratief dossier). Geelgub daarentegen ligt wel op de weg naar Cadale, maar is pas het zesde dorp dat op de baan tussen Masajid Ali Guduud en Cadale ligt. Aangezien Masajid Ali Guduud op een hoofdbaan ligt en die hoofdbaan naar Cadale leidt, kan er worden verwacht, dat u ook weet welke dorpen deze weg kruisen. Het is zeer eigenaardig dat de dorpen op de weg allemaal heel kleine dorpjes zijn, maar dat enkel nomaden zich daar vestigen en niet lang blijven (gehoorverslag CGVS, p. 9). Op de kaart blijkt nochtans dat dit wel degelijk dorpen zijn. Even later vermeldt u enkele van deze dorpen wel, maar situeert u deze in de tegenovergestelde richting van Masajid Ali Guduud, namelijk ten noorden van het dorp in plaats van ten zuiden (gehoorverslag CGVS, p. 9). Zo vermeldt u onder andere de dorpen Daresalam en Abdi Jilib als zijnde dorpen ten noorden van uw dorp die je passeert onderweg naar Ruun Nirguud (dorp in Aden Yabale district) (gehoorverslag CGVS, p. 9). Daresalam is echter het eerste dorp dat je onderweg tegenkomt als je vanaf uw dorp naar Cadale gaat. Het eerste dorp dat buiten uw dorp ligt onderweg naar de districtshoofdplaats zou u dan ook correct mogen situeren. U verklaart verder correct dat het dorp Haji Ali na het dorp Geelgub gelegen is en dat de weg daar splitst. Het is echter niet correct dat Haji Ali aan de kust gelegen is. Haji Ali ligt immers landinwaarts. Wat betreft uw opsomming van de dorpen die je achtereenvolgens tegenkomt als je de weg uit uw dorp richting het noorden volgt, valt het op dat u geen enkel dorp opnoemt dat echt vlak buiten uw dorp gelegen is. U vermeldt echter wel enkele andere dorpen in volledig foutieve volgorde, alsook dorpen die gelegen zijn op de baan ten zuiden van uw dorp, zoals hierboven reeds werd opgemerkt. Zo vermeldt u achtereenvolgens de dorpen Mobarraq (wat niet werd teruggevonden op de kaart), Daresalam en Abdi Jilib (die in feite beiden ten zuiden liggen van uw dorp), Mohammed Said (of ook Maxamed Saciid, in feite het 4e dorp op de baan ten noorden van uw dorp, gelegen in een ander district, Aden Yabale), Xassan Geedi (het 3e dorp na uw dorp, vlak voor Maxamed Saciid), Ruun Nirgud (in feite het 10e dorp na uw dorp). De weg zou vervolgens verder gaan richting Nuur Dugle (gehoorverslag CGVS, p. 9). Dit dorp is echter gelegen vlak na het dorp Maxamed Saciid en is bijgevolg het 5e dorp na uw dorp. Ook hieruit blijkt geenszins dat u van Masajid Ali Guduud afkomstig bent. Het is zeer eigenaardig dat u (hetzij in foute volgorde) wel dorpen in het naburige district Aden Yabale opnoemt, maar niet eens de namen kent van de dorpen die u als eerste tegenkomt bij het verlaten van uw eigen dorp. Wanneer u gevraagd wordt hoe u al die namen kent, gelet op het feit dat u er niet geweest zou zijn, verklaart u dat iedereen die er woont dat wel weet. Wanneer u geconfronteerd wordt, met uw tegenstrijdige verklaringen over de ligging van de dorpen, houdt u voet bij stuk en lijkt u ervan overtuigd dat Daresalam gelegen is in de richting van Nuur Dugle en dat ook Abdi Jilib in die richting ligt. Uw geografische kennis over uw regio is zeer ondermaats, waardoor er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw vermeende herkomst uit Masajid Ali Guduud, gelegen in het district Cadale in Middle Shabelle.

Aangezien u van 2010 tot eind maart 2015 als winkelier zou hebben gewerkt in Masajid Ali Guduud (gehoorverslag CGVS, p. 13), is het evenmin aannemelijk dat u nooit buiten het dorp zou zijn geweest om uw handelswaar aan te kopen. Dat ondermijnt de geloofwaardigheid over uw verklaringen dat er

nooit redenen geweest zouden zijn om het dorp te verlaten. Er zijn immers geen concrete redenen waarom u als jongeman het dorp nooit zou hebben kunnen of willen verlaten. U zou deze winkel immers hebben overgenomen na het overlijden van uw moeder in 2010. Het zou dan ook logisch zijn dat u in al die jaren dat u de winkel openhield ook zelf uw handelswaar ging kopen. U verklaart in dit verband dat u via transitwagens een lijst met benodigdheden doorgaf aan de chauffeurs en dat zij het materiaal naar u brachten (gehoorverslag CGVS, p. 13). Het is zeer eigenaardig dat u als winkelier nooit interesse zou hebben gehad om zelf uw handelswaar uit te kiezen en aan te kopen. U zou daarnaast ook één oudere broer hebben die in 2006 naar Mogadishu zou zijn gegaan (gehoorverslag CGVS, p. 20). U verklaart dat hij naar zijn ooms langs vaderskant wou gaan. Hieruit blijkt dat u familie zou hebben in Mogadishu (gehoorverslag CGVS, p. 21). Ook uw vader zou in Mogadishu hebben gewerkt tot hij stierf in 2008 (gehoorverslag CGVS, p. 19). Het is zeer eigenaardig dat u uw vader nooit zou hebben gekend, maar wel weet dat hij in Mogadishu heeft gewerkt en zelfs de exacte datum waarop hij stierf gaf op DVZ. Het is eveneens bevreemdend dat u nooit familie in Mogadishu zou hebben opgezocht, maar nu wel contact zou onderhouden met 'jongens en meisjes in Mogadishu' (zie infra). U verklaart dat u uw vader en broer nooit probeerde te vinden, dat u wel wou, maar dat u geen contactgegevens had (gehoorverslag CGVS, p. 21). Ook deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vermeende herkomst en nationaliteit. Tot slot verklaart u vlak voor uw vertrek uit Somalië te zijn getrouwd met een meisje dat uit Jowhar afkomstig is. Zij zou in november 2014 naar uw dorp zijn gekomen om daar voor haar grootmoeder te zorgen. Op die manier zou u haar hebben leren kennen. Aangezien haar moeder nog wel in Jowhar woont, zou het eveneens logisch zijn dat u alvorens met haar te trouwen, haar familie in Jowhar zou ontmoeten. U verklaart simpelweg dat u nog niet lang getrouwd was en dat u geen tijd had gehad om naar hen te gaan. Haar ooms zouden het huwelijk hebben geregeld. Het is zeer eigenaardig dat u niet eens haar eigen familie in Jowhar zou hebben ontmoet. U kunt niet eens met zekerheid zeggen of haar vader nog leeft (gehoorverslag CGVS, p. 22). Het zou logisch zijn dat u wel degelijk op de hoogte bent van haar familiale situatie.

Zelfs indien u het dorp nooit zou hebben verlaten – wat geenszins aannemelijk is zoals hiervoor reeds werd aangehaald – dan nog kan er worden verwacht dat u weet hoe ver Masajid Ali Guduud van het districtscentrum Cadale ligt. Uw dorp behoort immers tot Cadale. Er kan dan ook verwacht worden dat u hier een zicht op hebt. Het enige wat u hierover kunt vertellen is dat het 'niet zo ver' is. U kunt zelfs niet zeggen hoe lang het duurt om er te geraken van uit uw dorp. Verder dan als je met de auto nu vertrekt, ben je er 's avonds, komt u niet (gehoorverslag CGVS, p. 7). Uw verklaringen hieromtrent zijn geenszins doorleefd en bijgevolg niet geloofwaardig. Het is immers zeer eigenaardig dat u helemaal niets kunt vertellen over de afstand of reistijd naar uw districtshoofdplaats, maar dat u wel de namen kent van alle andere districten in Middle Shabelle (gehoorverslag CGVS, p. 15), dat u wel de naam kunt geven van de huidige en vorige gouverneur van Middle Shabelle, alsook van het districtshoofd van Cadale (gehoorverslag CGVS, p. 18). Dat u wel op de hoogte bent van dergelijke informatie, maar niet eens kunt vertellen hoe je tot Cadale geraakt, wat de afstand of reistijd is, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst.

Daarbij komt nog dat uw verklaringen over uw eigen levenssituatie in Masajid Ali Guduud zeer vaag en beknopt zijn. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, blijkt dat u wel in staat bent om bepaalde feiten te benoemen, zoals de aanwezigheid van Al-Shabaab en hun figuren in de regio, de regeringsleiders in uw district en provincie (gehoorverslag CGVS, p. 11, 18-19). Dergelijke zaken kunnen echter gemakkelijk van buiten worden geleerd. Het lijkt er wel degelijk op dat dit ook voor u geldt. Wanneer u immers gevraagd wordt naar periodes van droogte, verklaart u correct dat er in 2011 een grote droogte was (gehoorverslag CGVS, p. 16). Wat de impact hiervan was op uw familie, kunt u echter veel minder gemakkelijk duiden. Het enige wat u hierover kunt zeggen is dat uw oom die op het platteland woont heeft afgezien omdat zijn vee is gestorven. Jullie zouden wel altijd eten hebben gehad en geen honger hebben geleden (gehoorverslag CGVS, p. 16). Het is echter zo dat in die periode veel mensen zijn omgekomen van de honger en dat er een noodtoestand is afgekondigd in onder andere uw regio. Er kan dan ook worden verwacht dat u meer doorleefd kunt beschrijven hoe uw familie hiermee is omgegaan. Het is eveneens zeer eigenaardig dat er volgens u hulporganisaties naar uw regio zouden zijn gekomen om te helpen. Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat hulporganisaties in die periode niet tot uw regio (Cadale district) geraakten omwille van de aanwezigheid van Al-Shabaab. Het is dan ook niet aannemelijk dat hulporganisaties wel tot in uw dorp zouden zijn geraakt. U kunt dan ook niet meer informatie geven over deze hulporganisaties (gehoorverslag CGVS, p. 16). Ook deze elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst uit Middle Shabelle.

Verder dient er te worden gewezen op uw gebrekkige kennis over gevechten tussen Al-Shabaab en de Somalische troepen in uw regio. Hoewel u wel degelijk op de hoogte bent van het feit dat er een soort van basis is in Masajid Ali Guduud, bent u niet op de hoogte van gevechten die zich daar hebben afgespeeld. U hebt verder geen enkel idee of Somalische of buitenlandse troepen ooit in uw dorp zijn geweest of pogingen hebben ondernomen om uw regio te bevrijden. U verklaart uitdrukkelijk dat er in uw dorp nooit gevechten werden tussen Al-Shabaab en andere partijen. Zelfs over geweld of andere gevechten in uw dorp, kunt u niets vertellen. Het enige wat u hierover kunt vertellen heeft te maken met het moment van uw ontsnapping. De gevechten die op dat moment, eind maart 2015, zouden hebben plaatsgevonden in de basis van Al-Shabaab, zou niets te maken hebben met de regeringstroepen, maar zou een aanval geweest zijn van familieleden van andere dorpingen wiens kinderen gevangen waren genomen. U hebt geen idee of er doden zijn gevallen en hebt ook geen idee of de basis ooit eerder werd aangevallen (gehoorverslag CGVS, p. 17-18). Nochtans blijkt uit de informatie van het CGVS dat vlak voor uw vertrek, namelijk op 10 maart 2015 drie Al-Shabaabstrijders door de Somalische troepen werden vermoord aan een controlepost in het dorp Masajid Ali Guduud (zie artikel toegevoegd aan administratief dossier). Aangezien u verklaart te hebben gewerkt in uw dorp tot 29 maart 2015, kan er worden verwacht dat u van dergelijke gebeurtenis op de hoogte bent. Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat het CGVS op de hoogte is van een incident vlak voor uw vertrek en dat er toen 3 strijders zijn omgekomen, ontkent u simpelweg dat dit gebeurd is (gehoorverslag CGVS, p. 18). Dat u wel weet dat Cadale in 2014 in de 8e, 9e, 10e of 11e maand bevrijd werd door de Somalische troepen (gehoorverslag CGVS, p. 11, 17), maar niet kunt vertellen over gevechten die in uw eigen dorp hebben plaatsgevonden, ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vermeende herkomst. Bovendien wordt elders bericht dat de regeringstroepen het dorp Ali Guduud in Middle Shabelle hebben veroverd van Al-Shabaab op 9 maart 2015 (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Uit deze informatie blijkt bijgevolg wel degelijk dat de Somalische troepen ook in uw dorp wel degelijk pogingen ondernamen om de macht over te nemen en hier zelfs in zijn geslaagd op het moment dat u daar nog aanwezig zou zijn geweest. Gelet op het feit dat Masajid Ali Guduud in het artikel van Garowe Online wordt beschreven als een economisch belangrijke plaats voor Al-Shabaab, kan er eveneens worden verwacht dat u meer informatie kon geven op de vraag over andere winkels in Masajid Ali Guduud. Het enige antwoord dat u op deze vraag gaf, is het feit dat uw eigen winkel aan uw huis was (gehoorverslag CGVS, p. 14). Ook hieruit blijkt niet dat u een levendige omschrijving kunt geven van het handelsleven in uw dorp. Ondanks het feit dat u regelmatig open vragen worden gesteld over uw levensomstandigheden, alsook werkomstandigheden, lijkt u niet in staat om spontaan op dergelijke vragen te antwoorden. Pas wanneer u meer gesloten vragen worden gesteld, kunt u wel antwoorden geven. Er kan echter van iemand worden verwacht dat deze wel degelijk zelf spontaan een beeld kan geven van zijn levenssituatie.

Daarnaast wijzigen uw verklaringen over uw familie en waar zij vandaan komen en verblijven constant. Hoewel u aanvankelijk tot twee keer toe uitdrukkelijk verklaarde geen ooms langs vaderskant te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 6), blijkt uit verdere verklaringen dat het wel zou kunnen dat u ooms langs vaderskant hebt in Lower Shabelle, maar dat u eigenlijk niet veel weet over uw andere familie. Waar die familie ergens zou wonen, weet u echter niet (gehoorverslag CGVS, p. 7). Later tijdens het interview blijkt plots dat u nog een oom langs vaderskant zou hebben die in de Verenigde Staten verblijft (gehoorverslag CGVS, p. 29). Uw ooms langs moederskant zouden zelfs contact met hem hebben gehad toen u in Somalië woonde (gehoorverslag CGVS, p. 29). Hij zou bovendien uw reis geregeld en betaald hebben. Uw verklaringen over de manier waarop u met hem in contact kwam, zijn tegenstrijdig en bijgevolg allesbehalve geloofwaardig. Zo verklaarde u dat u in Ethiopië per toeval terechtkwam bij een vrouw die tot dezelfde clan als u behoort en dat zij contact opnam met uw oom in de VS. Later verklaarde u dat u zijn nummer aan haar gaf en dat zij op die manier contact opnam met uw oom (gehoorverslag CGVS, p. 29). Het is zeer eigenaardig dat u uitgerekend van die oom, over wie u eerder helemaal niets had gezegd, het nummer van buiten zou kennen én dat u een vreemde naar hem liet bellen om uw reis te regelen. Kortom, uw verklaringen over deze oom zijn geenszins geloofwaardig. Er kunnen bijgevolg vragen worden gesteld bij de plaats van waaruit u vertrok en de manier waarop uw reis dan wel geregeld en betaald werd. Gelet op het belang van familie en de grotere clanfamilie in Somalië, kan er echter verwacht worden dat iemand een duidelijk beeld kan geven van zijn familie, wie zij zijn en waar zij wonen. Uw voortdurend wijzigende verklaringen, ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw eigen nationaliteit en herkomst.

Uw verklaringen over uw contact met uw familie, waar zij zich ook zouden bevinden, zijn eveneens bedenkelijk. Wanneer u gevraagd wordt of u een gsm-toestel had in Somalië, moet u opvallend lang nadenken om uiteindelijk te verklaren dat u er geen had (gehoorverslag CGVS, p. 9). Het is zeer opmerkelijk dat u geen contact zou kunnen leggen met uw familie (gehoorverslag CGVS, p. 11),

aangezien u wel verklaarde het nummer vanbuiten te kennen van uw oom in Canada. Ook over de vraag of u contact hebt met uw familie in Somalië, moet u opvallend lang nadenken (gehoorverslag CGVS, p. 11-12). Het zou logisch zijn dat u dan ook over contactgegevens van uw familie in Somalië zou beschikken, – als er al geloof zou kunnen worden gehecht aan hun verblijf in Somalië, quod non. Wederom past u uw verklaringen over het onderwerp ‘contact met mensen uit Somalië’ aan. Hoewel u aanvankelijk uitdrukkelijk verklaarde geen contact te hebben met ‘mensen uit Somalië’, om daarna nogmaals te bevestigen dat u ‘met helemaal niemand in Somalië contact hebt’, verklaarde u daarna dat u wel contact hebt ‘met jongens en meisjes in Somalië’. U zou hen ‘nu hebben leren kennen en met hen in een groep zitten op Viber en Whatsapp’. Uw verklaringen over wie deze mensen zijn en waarom u wel contact kunt hebben met hen, maar niet met uw eigen familie, zijn zeer onduidelijk en vaag. U doet geen enkele moeite om uw verklaringen hieromtrent te verduidelijken (gehoorverslag CGVS, p. 12). Ook deze elementen wijzen erop dat u informatie tracht achter te houden over uw werkelijke herkomst, nationaliteit en vluchtmotieven.

Gelet op het feit dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw herkomst, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen vluchtmotieven. Uw verklaringen zijn bovendien over de hele lijn tegenstrijdig en zeer beknopt. Ook deze vaststelling wijst erop dat u geenszins in Somalië woonachtig was. Wanneer u wordt gevraagd om te vertellen hoe jullie werden meegenomen door Al-Shabaab, verklaart u zeer bondig: ‘gewoon normaal, ons meegenomen’. Wanneer u opnieuw wordt aangespoord om concreet te vertellen hoe dat is gegaan, beperkt u zich opnieuw tot een veralgemening: ‘het is een normale zaak dat ze iedereen samen buiten roepen zodat zij mensen kunnen meenemen die zij willen en een preek kunnen geven, maar deze keer was het echt om bepaalde jongeren gewoon zo mee te nemen’ (gehoorverslag CGVS, p. 30). Wederom geeft u geen antwoord op de vraag hoe u werd meegenomen. Uw ontwijkende antwoorden ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw gevangenschap bij Al-Shabaab. Daarnaast verklaart u dat jullie met 4 of 5 tegelijkertijd werden meegenomen. Er kan worden verwacht dat u ook onmiddellijk kunt verduidelijken of jullie nu met 4 of 5 waren. Na aarzeling, verklaart u dat jullie met 5 waren. U kunt echter met moeite slechts 2 namen geven van de andere jongeren. Uw verklaring hiervoor is dat je wordt geblinddoekt als je daar één dag bent. Wanneer u gevraagd wordt om dit te verduidelijken, geeft u wederom ontwijkende antwoorden. Het valt op dat geen van uw verklaringen over uw gevangenschap bij Al-Shabaab spontaan zijn. Er worden u tientallen vragen gesteld over uw gevangenschap en de manier waarop u gevangen werd genomen (gehoorverslag CGVS, p. 30-34). Telkens opnieuw moeten alle vragen herhaald of verduidelijkt worden opdat u een antwoord zou geven. Uw gebrek aan medewerking, alsook uw zeer beknopte en niet-doorleefde verklaringen, ondermijnen de door u geschetste vervolgingsfeiten. Aangezien u zich op het moment dat u werd meegenomen door Al-Shabaab net als alle andere mensen op straat bevond, kan er eveneens worden verwacht dat u kunt vertellen hoe zij hun selectie maakten en u uit de massa kozen. U slaagt ook hier niet in (gehoorverslag CGVS, p. 31). Uw beschrijving over een dag in gevangenschap bij Al-Shabaab is eveneens zeer beknopt en bijgevolg niet doorleefd en ondermaats om aan te tonen dat u hiervan het slachtoffer was (gehoorverslag CGVS, p. 32). Uw verklaringen beperken zich over de hele lijn tot een zeer beknopte en simpele opsomming van feiten. Zo slaagt u er niet in om meer te vertellen dan ‘gewoon ergens zitten en dan kreeg je een preek’, wanneer u gevraagd werd wat u deed wanneer u buiten mocht komen. Ook op de vraag wat u nog deed nadat u naar uw kamer werd gebracht, verklaart u kort dat u ‘s middags at en opnieuw preken kreeg en niet buiten kwam tot de volgende dag. U zou daarnaast ook een dag een training hebben bijgewoond. U kunt hierover niet meer vertellen dan dat zij over touwen moesten springen. Meer zou u niet gezien hebben (gehoorverslag CGVS, p. 32). Over uw bestemming als zelfmoordterrorist kunt u ook al niets vertellen. Meer dan dat u zou worden opgeleid om een zelfmoordaanslag te plegen, kunt u hierover niet vertellen. Ook over de bevrijding en ontsnapping uit de basis zijn uw verklaringen over de hele lijn beknopt. Wanneer u gevraagd wordt om te vertellen hoe de bevrijding is verlopen, verklaart u zeer bondig: ‘ze vielen daar binnen, maar ik weet niet hoe. Ik hoorde schoten en een beetje later hoorde ik dat alle deuren werden geopend en wij mochten beschikken.’ Ook hierin ontbreekt alle spontaniteit. Bovenstaande elementen wijzen er bijgevolg op dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk hebt gemaakt. U hebt immers op geen enkele manier aangetoond dat u persoonlijk door Al-Shabaab geïdoleerd werd, laat staan door hen in gevangenschap werd genomen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Cadale gelegen in de provincie Middle Shabelle en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u

gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 13 november 2015 trouwens meermaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels zijn over uw beweerde nationaliteit en herkomst (gehoorverslag CGVS, p. 23-24). U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/ of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert als eerste onderdeel in zijn verzoekschrift van 13 januari 2016 een schending aan van "art. 48/3 juncto art. 62; art. 57/7bis van de wet van 15 december 1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de huisvesting van de vreemdelingen", artikel 1 A (2) van de internationale conventie op het statuut van de vluchtelingen van 28 juli 1951, artikel 1 (2) van het Protocol op het statuut van de vluchtelingen van 31 januari 1967, en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker benadrukt vooreerst dat hij jong is en een timide en schuchter karakter heeft en is de mening toegedaan dat het gebrek aan spontaniteit een aspect dat niet aan hem kan verweten worden. Hij stelt dat "Waar er voorheen sprake was van een (slecht) ingestudeerd verhaaltje gebaseerd op een gebrek aan spontaniteit, is er nu sprake van correcte antwoorden, maar wordt dit geminimaliseerd omdat dit makkelijk van buiten kan worden geleerd.". Hij vervolgt dat het loutere feit dat hij correcte feiten vermeldt, doch spontaniteit mist, hem niet verweten kan worden. Omtrent het gebrek aan inleving in zijn verhaal, merkt verzoeker op dat dergelijke inleving persoonlijk is en dus afhangt van individu tot individu. Tijdens de droogte van 2011 was verzoeker naar eigen zeggen ca. 12 jaar; de afwezigheid van inleving kan aldus verantwoord worden door zijn jonge leeftijd destijds.

Verder geeft hij aan dat de vragen die hem gesteld werden dermate ruim en algemeen waren waardoor het perfect denkbaar is dat een jong en timide persoon als verzoeker niet eens weet waar te beginnen. Hij licht toe dat hij pas bij meer concrete vragen een doelgericht antwoord kon geven.

Voorts stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij in 1999 geboren is en niet in 1993. Het argument in de bestreden beslissing dat verzoeker niet aannemelijk dat hij nooit zijn dorp verlaten heeft en daardoor zijn regio onvoldoende kent, moet volgens hem hierin gekaderd worden. De commissaris-generaal gaat er luidens verzoeker dan ook verkeerdelijk van uit dat hij een 22 jarige man is die zelfstandig een winkel uitbaat, terwijl verzoeker aangeeft slechts 16 jaar oud te zijn en de winkel niet zelf uit te baten, doch wel zijn grootmoeder bij te staan. In die optiek stelt verzoeker dat het beslissingsproces van verweerster dient genuanceerd te worden dat zij zich baseerde op de verklaringen omtrent zijn leeftijd, huwelijk en reisweg welke verzoeker foutief aflegde onder invloed van hetgene hem werd verteld op Sicilië.

Wat betreft de vaststelling dat verzoeker onvoldoende op de hoogte is van lokale gebeurtenissen, merkt verzoeker op dat dit wederom kadert in de foutieve verklaringen waarop verweerster zich baseerde. Zo geeft hij aan dat hij niet gevlucht is begin april 2015 zoals initieel aangegeven, doch wel in december 2014. Tijdens de gebeurtenissen welke zich afgespeeld zouden hebben in maart 2015 was verzoeker niet op de hoogte aangezien hij op dit ogenblik reeds op de vlucht was en geen contact meer had met iemand in Masajid Ali Guduud.

2.2. In een tweede onderdeel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet j° artikel 3 EVRM en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Hij herhaalt zijn geboorteregio te moeten ontvluchten uit angst voor represailles van Al Shabaab en verwijst naar het eerste onderdeel van zijn verzoekschrift. Hij besluit te voldoen aan de voorwaarden van artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag.

2.3. In hoofddorde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te hervormen en hem de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker hem de subsidiaire bescherming toe te willen kennen

2.4. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 57/7 bis van de Vreemdelingenwet, wenst de Raad verzoeker er op attent te maken dat dit artikel bij wet van 8 mei 2013 met ingang van 1 september 2013 werd opgegeven. De schending van voormeld artikel kan aldus niet ernstig worden aangevoerd.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

Beoordeling

2.6. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR,

Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.7. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.8. Aangezien verzoeker bij DVZ en voor het Commissariaat-generaal verklaard heeft in 1993 geboren te zijn in Masajid Ali Gudud, Somalië (verklaring DVZ, punt 4; gehoor 13 november 2015, 5-6) en heel zijn leven daar gewoond te hebben tot zijn vlucht in 2015 (verklaring DVZ, punt 5 en 10; gehoor 13 november 2015, 6-7), kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en ongeveer tweeëntwintig jaar in Masajid Ali Gudud, Somalië heeft gewoond. Verzoeker was sinds 2010 daarenboven zelfstandig uitbater van een winkel in Masajid Ali Gudud zodat hij alleszins over een uitstekende geografische kennis van zijn woon- en werkomgeving dient te beschikken. Verzoeker heeft tevens vier jaar school gelopen; eerst had hij Koranschool en toen hij een bepaald niveau had gehaald, is hij naar de gewone school overgeschakeld. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, historische en (socio-) politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker herinneringen heeft aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving en dit nauwgezet kan toelichten.

2.9. Verzoekers verklaringen over zijn directe leefomgeving zijn vooreerst niet alleen zeer beknopt, maar ook onvolledig, niet doorleefd en tegenstrijdig met objectieve informatie over zijn regio.

2.10. Zo beperken zijn verklaringen zich tot het dorp Masajid Ali Guduud zelf, en heeft hij geen zicht op de directe omgeving van het dorp. Zoals de commissaris-generaal terecht aangeeft in zijn beslissing, wijst dit erop dat verzoeker een (slecht) ingestudeerd verhaal brengt. Wanneer verzoeker immers gevraagd wordt naar de opeenvolgende dorpen vanuit zijn dorp richting Cadale, vermeldt hij aanvankelijk enkel Burdo Are (of ook Bur Dacaar) en Geelgub. Burdo Are ligt echter geenszins op de weg naar Cadale, maar is een dorp dat ver naast de weg ligt en waarlangs mensen uit Masajid Ali Guduud geenszins passeren, gelet op het feit dat het in een andere richting ligt (zie kaart toegevoegd aan administratief dossier). Geelgub daarentegen ligt wel op de weg naar Cadale, maar is pas het

zesde dorp dat op de baan tussen Masajid Ali Guduud en Cadale ligt. Aangezien Masajid Cali Guduud op een hoofdbaan ligt en die hoofdbaan naar Cadale leidt, kan er worden verwacht, dat verzoeker ook weet welke dorpen deze weg kruisen. Ook merkt de commissaris-generaal terecht op dat het zeer eigenaardig is dat de dorpen op de weg allemaal heel kleine dorpjes zijn, maar dat enkel nomaden zich daar vestigen en niet lang blijven (gehoor 13 november 2015, 9). Op de kaart blijkt nochtans dat dit wel degelijk dorpen zijn. Even later vermeldt verzoeker enkele van deze dorpen wel, maar situeert hij deze in de tegenovergestelde richting van Masajid Ali Guduud, namelijk ten noorden van het dorp in plaats van ten zuiden (*ibid.*, 9). Zo vermeldt verzoeker onder andere de dorpen Daresalam en Abdi Jilib als zijnde dorpen ten noorden van zijn dorp die je passeert onderweg naar Ruun Nirguud (dorp in Aden Yabale district) (*ibid.*, 9). Daresalam is echter het eerste dorp dat je onderweg tegenkomt als je vanaf zijn dorp naar Cadale gaat. Het eerste dorp dat buiten verzoekers dorp ligt onderweg naar de districtshoofdplaats zou hij dan ook correct mogen situeren. Verzoeker verklaart verder correct dat het dorp Haji Ali na het dorp Geelgub gelegen is en dat de weg daar splitst. Het is echter niet correct dat Haji Ali aan de kust gelegen is. Haji Ali ligt immers landinwaarts wat nochtans visueel niet te miskennen is. Wat betreft zijn opsomming van de dorpen uit zijn dorp richting het noorden, valt het op dat verzoeker geen enkel dorp opnoemt dat echt vlak buiten zijn dorp gelegen is. Verzoeker vermeldt echter wel enkele andere dorpen in volledig foutieve volgorde, alsook dorpen die gelegen zijn op de baan ten zuiden van zijn dorp, zoals hierboven reeds werd opgemerkt. Zo vermeldt hij achtereenvolgens de dorpen Mobarraq (wat niet werd teruggevonden op de kaart), Daresalam en Abdi Jilib (die in feite beiden ten zuiden liggen van zijn dorp), Mohammed Said (of ook Maxamed Saciid, in feite het 4e dorp op de baan ten noorden van zijn dorp, gelegen in een ander district, Aden Yabale), Xassan Geedi (het 3e dorp na uw dorp, vlak voor Maxamed Saciid), Ruun Nirgud (in feite het 10e dorp na uw dorp). De weg zou vervolgens verder gaan richting Nuur Dugle (*ibid.*, 9). Dit dorp is echter gelegen vlak na het dorp Maxamed Saciid en is bijgevolg het 5e dorp na zijn dorp. Ook hieruit blijkt geenszins dat verzoeker van Masajid Ali Guduud afkomstig is. De Raad neemt niet aan dat verzoeker (hetzij in foute volgorde) wel dorpen in het naburige district Aden Yabale opnoemt, maar niet eens de namen kent van de dorpen die hij als eerste tegenkomt bij het verlaten van zijn eigen dorp en die dus op wandelafstand liggen. Zijn geografische kennis over zijn regio is zeer ondermaats, waardoor er geen enkel geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn vermeende herkomst uit Masajid Ali Guduud, gelegen in het district Cadale in Middle Shabelle.

2.11. Verzoeker verklaart deze gebrekkige geografische kennis over zijn regio door het feit dat hij in zijn hele leven nooit zijn eigen dorp heeft verlaten. Echter, verzoeker zou van 2010 tot eind maart 2015 als winkelier hebben gewerkt in Masajid Ali Guduud (*ibid.*, 13). Gezien verzoeker de winkel zou hebben overgenomen na het overlijden van zijn moeder in 2010, was hij ook verantwoordelijk voor de aankoop van handelswaar. Het is dan ook niet aannemelijk dat hij in deze 5 jaar nooit buiten het dorp zou zijn geweest om zijn handelswaar aan te kopen. Er zijn immers geen concrete redenen waarom verzoeker als jongeman het dorp nooit zou hebben kunnen of willen verlaten, zij het om professionele of sociale redenen. De in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie dat dit gekaderd dient te worden in het feit dat verzoeker geboren is in 1999 en niet in 1993, en hij aldus slechts 16 jaar oud was en hij overigens niet zelf de winkel uitbaatte maar wel zijn grootmoeder bijgestaan heeft, mist elke ernst en feitelijke grondslag. Zo heeft verzoeker voor de DVZ en het CGVS duidelijk verklaard op 21 maart 1993 geboren te zijn (verklaring DVZ, punt 4; gehoor 13 november 2015, 6) en dat hij na de dood van zijn moeder de winkel heeft verdergezet, alleen en als eigenaar (gehoor, 13). De commissaris-generaal is er bijgevolg wel degelijk correct van uitgegaan dat verzoeker een tweeëntwintig jarige jongeman is die zelfstandig een winkel uitbaatte. Bovendien zou verzoeker nog één oudere broer hebben die in 2006 naar zijn ooms langs vaderskant in Mogadishu zou zijn gegaan (gehoor, 20). Hieruit blijkt dat verzoeker familie zou hebben in Mogadishu (*ibid.*, 21). Dat verzoeker nooit zijn familie in Mogadishu zou hebben opgezocht, komt evenmin geloofwaardig voor.

2.12. Zelfs indien kan worden aangenomen dat verzoeker het dorp nooit zou hebben verlaten – wat geenszins aannemelijk is zoals hiervoor reeds werd uiteengezet – dan nog kan er worden verwacht dat verzoeker weet hoe ver Masajid Ali Guduud van het districtscentrum Cadale ligt. Verzoekers dorp behoort immers tot Cadale. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, kan er dan ook verwacht worden dat hij hier een zicht op heeft. Het enige wat verzoeker hierover kan vertellen is dat het 'niet zo ver' is. Hij kan zelfs niet zeggen hoe lang het duurt om er te geraken van uit zijn dorp (*ibid.*, 7). Ten slotte ook al heeft verzoeker nooit gewandeld naar in de omgeving van zijn dorp, dan nog had hij via zijn handel moeten weten waar zijn klanten wonen en hoe ze thuis geraken met hun goederen. Dat een handelaar dit na 5 jaar niet zou weten kan in redelijkheid niet worden aangenomen.

2.13. Verzoekers verklaringen hieromtrent zijn geenszins doorleefd en bijgevolg niet geloofwaardig. De Raad benadrukt dat er niet wordt verwacht dat verzoeker over een bijzonder gedetailleerde kennis beschikt over de geografische aspecten van Somalië, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met zijn profiel. Aldus dient verzoeker de stad waar hij zijn hele leven heeft gewoond en waar hij als winkelier heeft gewerkt, grondig te kunnen toelichten. De Raad stelt dienaangaande echter vast dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten zijn herkomst uit deze regio volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met de geografische aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld terwijl verzoeker wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden. Zo wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoeker helemaal niets kan vertellen over de afstand of reistijd naar zijn districtshoofdplaats, maar dat hij wel de namen kent van alle andere districten in Middle Shabelle (*ibid.*, 15), en dat hij wel de naam kan geven van de huidige en vorige gouverneur van Middle Shabelle, alsook van het districtshoofd van Cadale (*ibid.*, 18). Dat verzoeker wel op de hoogte is van dergelijke informatie, maar niet eens kunt vertellen hoe je tot Cadale geraakt, wat de afstand of reistijd is, ondergraaft verder verzoekers herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die visueel kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.14. Daarbij komt nog dat verzoeker verklaringen over zijn eigen levenssituatie in Masjid Ali Guduud zeer vaag en beknopt zijn. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, blijkt dat hij wel in staat is om bepaalde feiten te benoemen, zoals de aanwezigheid van Al-Shabaab en hun figuren in de regio, de regeringsleiders in zijn district en provincie (gehoorverslag CGVS, p. 11, 18-19). Dergelijke zaken kunnen echter gemakkelijk van buiten worden geleerd. Het lijkt er wel degelijk op dat dit ook voor verzoeker geldt. Wanneer hem immers gevraagd wordt naar periodes van droogte, verklaart hij correct dat er in 2011 een grote droogte was (*ibid.*, 16), doch de impact hiervan was op zijn familie, kan hij echter veel minder gemakkelijk duiden.

2.15. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift deze niet doorleefde verklaringen en gebrek aan inleving wijt aan zijn jeugdige leeftijd (zo zou hij luidens zijn huidige verweer 12 jaar geweest zijn tijdens de droogte van 2011), kan hij niet worden gevolgd. Zoals hoger reeds uiteengezet (*sub* 2.11.), heeft verzoeker voor de DVZ en het CGVS duidelijk verklaard op 21 maart 1993 geboren te zijn. Verzoeker was tijdens de droogte van 2011 luidens zijn eigen verklaringen aldus 18 jaar en niet 12 jaar zoals verzoeker heden voorhoudt. Dat verzoeker zich bedient van dergelijke bedrieglijke verklaringen, ondermijnt verder zijn algehele geloofwaardigheid en bevestigt eens te meer het ingestudeerd karakter van zijn asielaanvraag.

2.16. Het is eveneens zeer eigenaardig dat er volgens verzoeker hulporganisaties naar zijn regio zouden zijn gekomen om te helpen. Nochtans blijkt uit de informatie vervat in het administratief dossier, dat hulporganisaties in die periode niet tot zijn regio (Cadale district) geraakten omwille van de aanwezigheid van Al-Shabaab. Het is dan ook niet aannemelijk dat hulporganisaties wel tot in zijn dorp zouden zijn geraakt. Verzoeker kan dan ook niet meer informatie geven over deze hulporganisaties (*ibid.*, 16). Ook deze elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn herkomst uit Middle Shabelle.

2.17. Ook dient er te worden gewezen op verzoekers gebrekkige kennis over gevechten tussen Al-Shabaab en de Somalische troepen in zijn regio. Zo was verzoeker niet op de hoogte van gevechten die zich daar hebben afgespeeld en had hij geen enkel idee of Somalische of buitenlandse troepen ooit in zijn dorp zijn geweest of pogingen hebben ondernomen om zijn regio te bevrijden. Verzoeker verklaart zelfs uitdrukkelijk dat er in zijn dorp nooit gevochten werd tussen Al-Shabaab en andere partijen (*ibid.*, 17-18). Nochtans blijkt uit de informatie van het CGVS dat vlak voor verzoekers vertrek, namelijk op 10 maart 2015 drie Al-Shabaabstrijders door de Somalische troepen werden vermoord aan een controlepost in het dorp Masjid Ali Guduud (zie artikel toegevoegd aan administratief dossier). Aangezien verzoeker verklaart te hebben gewerkt in zijn dorp tot 29 maart 2015 (gehoor 13 november 2015, 14) en hij op 4 april 2015 vertrokken is uit zijn regio van herkomst (*ibid.*, 7), kan er worden verwacht dat hij van dergelijke gebeurtenis op de hoogte is. Wanneer verzoeker wordt geconfronteerd met het feit dat het CGVS op de hoogte is van een incident vlak voor zijn vertrek en dat er toen 3 strijders zijn omgekomen, ontkent verzoeker simpelweg dat dit gebeurd is (gehoor 13 november 2015, 18). In zijn verzoekschrift gooit verzoeker het over een andere boeg en stelt hij niet gevlucht te zijn begin april 2015 zoals initieel aangegeven, doch wel in december 2014. Het hoeft evenwel geen betoog dat het louter wijzigen van verklaringen de gedane vaststellingen niet weerlegt noch er een aannemelijk verklaring voor geeft.

2.18. De door de commissaris-generaal correct weergegeven ernstige tegenstrijdigheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Verzoekers kennis dient overeen te stemmen met wat kan verwacht worden van iemand met zijn profiel en er kan verwacht worden dat hij zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving kan toelichten. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Aan verzoeker werden zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar geografische, etnologische en socio-politieke bijzonderheden over elementaire, dagelijkse en eenvoudig waarneembare zaken die eenieder die tweeëntwintig jaar in Masjid Ali Gudud, Somalië heeft gewoond en er bovendien als winkelier heeft gewerkt, zou moeten kennen, *quod non in casu*. Verzoekers herkomst wordt dan ook niet aangetoond.

2.19. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde post-factum verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

2.20. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Cadale gelegen in de provincie Middle Shabelle, evenmin toont hij enige bekendheid met de sociale gemeenschap in Somalië. Hij maakt dan ook niet aannemelijk daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Verzoekers huidige verweer, met name dat hij in december 2014 is gevlucht en niet in april 2015 (verzoekschrift, 7), bevestigt eens te meer de ongeloofwaardigheid van de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten daar zijn reden voor vertrek uit zijn land van herkomst, met name de arrestatie door Al Shabaab, luidens zijn verklaringen plaatsvond op 29 maart 2015 (CGVS vragenlijst, 3.1 en 3.6; gehoor 13 november 2015, 30).

2.21. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.22. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.23. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië. Het is verzoeker om zijn werkelijke identiteit en nationaliteit aan te tonen.

2.24. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.25. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.26. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

2.27. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK